

Prvi koraci

*Informativna knjižica za nove vernike

*Pomagalo za Hrišćanske radnike

*Sistematsko uputstvo za Hrišćansku izgradnju

N. Wayne Nigh i Stephen Yadon

Uvod

Bilo je to jako uzbudljivo!

Naš prvorođeni sin je stajao blizu stolice, držeći se čvrsto o nju. Na njegovom licu se očitavao pustolovan izraz. Videlo se da hoće da je pusti i počne da hoda! Sam! A mi smo ga u tome nežno ohrabivali.

“Hajde” rekli smo, smeškajući se, pokušavajući da ga ohrabrimo i pokažemo mu da je ispravno to što radi. Ali u isto vreme smo znali da on može da padne, da naiđe na neku prepreku ili da se spotakne na tepih ili nešto slično, što bi ga zaustavilo u njegovom napredovanju.

To je bio tako uzbudljiv momenat, ali i zabrinjavajući! Naš prvorođeni sin je pravio svoje prve korake - sam!

On je posedovao urođeni prirodni zakon o rastu, usađen u njegovom mozgu koji mu nije dozvoljavao da se zadovolji samo sa ležanjem na ćebet u mlatarajući nožicama u vazduhu. Niti je bio srećan da samo stoji pored stolice za koju se čvrsto držao. Imao je u sebi nešto urođeno, što ga je podstrekivalo da napravi korak, iako je to bilo za njega novo iskustvo. To je bila avantura u kojoj se on razvijao. Naravno on nije znao redosled događaja, ili predpisan redosled aktivnosti. Tu je samo postojala ta urođena težnja koja mu je govorila: “Probaj, hodaj, ti to možeš. Uradi to sada!”

Bili su to začecje, rast i razvoj koji su ga programirali za ovaj čas. Uz odgovarajuću pomoć nekoliko faktora koji su ga okruživali, on je prirodno stigao iz tačke 'A' do tačke 'B' i onda bi težio ka tački 'C'. Mi, roditelji smo se trebali pobrinuti za pravilnu ishranu, okolinu, priliku i podstrek koji bi mu omogućili da postane samostalan početnik, kao što smo i sami želeli.

Prvi koraci su tako uzbudljivi. To je jako važan momenat za nas roditelje! O! Moj sin hoda!

Pozovi baku, kaži komšijama, viči sa krova, “Moj sin je napravio svoj prvi korak!”

Za nas roditelje, njegovi su prvi koraci značili veliku avanturu u mnogim oblastima. Radost zbog hodanja, trčanja, skakanja, a sve je to zaviselo na onom prvom bojažljivom koraku vere i hrabrosti!

I kako je vreme prolazilo, a realnost postala očigledna, uopšte nije bilo teško uvideti tu paralelu između fizičkog i duhovnog. O tome delimično govori ova knjižica. Mnogi ljudi imaju želju, urođenu duhovnu žeđ da upoznaju Boga, ali imaju nedostatak direkcija i pravilnu okolinu koja bi ih dovela do otkrivanja Boga i vere u Njega. To je urođena, Bogom usađena "želim-da-znam" glad koja motiviše osobu da traži nešto što će zadovoljiti tu potrebu. Veoma često to ljudi, ne znajući, traže u pogrešnom društvu, misleći da je odgovor u halucinogenim drogama, okultizmu, ili na nekom čudnom i mračnom izvoru. Neki čak misle da će neka dublja nauka, viša edukacija ili mentalna sloboda zadovoljiti tu žeđ za stvarnim poznanjem Boga.

Ali nije tako!

Zadovoljenje naše duhovne žeđi nećemo naći u složenim religioznim aktivnostima. Ne. Odgovor se nalazi u jednostavnoj veri i poslušnosti pozivu Božjem. To naše urođeno "Ja" želi znati Boga. U nama postoji žeđ i glad za Gospodom. Isus Hrist nam je rekao da ako budemo otvorili svoj apetit prema Njemu onda ćemo ga i naći! (Matej 5:6) Kao što naučimo da hodamo kao deca, korak po korak, tako je to i kada se ispružimo ka Njemu u veri. Počecemo, korak po korak, da izgrađujemo tu vezu sa Njim. Bog se želi približiti k nama. (2.Kor. 6:16-18). Kroz nanovo rođenje, mi možemo postati sinovi i kćeri Božje! Mi, koji smo bili daleko od Boga, odvojeni od Njega zbog greha, u neveri i u neposlušnosti, možemo sada napraviti taj prvi korak prema Bogu! On će nas primiti! (Jovan 1:12)

Nedavno su našu crkvu posetili jedan gospodin i gospođa. Oni se nisu hteli moliti, već su samo hteli da sede u crkvi i da dozvole prisutnosti Božjoj da im da odgovore na njihova pitanja o kojima su oni razmišljali. Posle nekog vremena naš pastor je otišao do njih i pitao ih, da li im treba neka pomoć. Gospođa je odgovorila: "Mi smo tek predali svoje živote Gospodu i počeli smo da čitamo Bibliju. Počeli smo od Otkrivenja Jovanovog. Šta to sve znači? Mi to jednostavno ne razumemo!" Nije nam trebalo puno vremena da shvatimo, da bi oni hteli da poskakuju u Božjim stvarima. U stvarnosti, trebali su prvo naučiti da hodaju.

Prvih nekoliko dana našeg školovanja, jako je bilo važno upoznavanje sa abecedom, a osnovni brojevi su bili pravi izazov za sve nas. Kasnije smo saznali da je čitanje bilo zasnovano na tim slovima, i, ako ih ne bismo naučili, čitanje bi za nas u budućnosti bilo nemoguće.

Sada, kad sam vas upoznao sa osnovnom idejom ove knjige, hajdemo u sledeću glavu i korak po korak nastavimo u našem studiranju.

Božji plan

Iznad svega i iza svega je Bog. Ta činjenica da 'Bog jeste' su vrata u veliku istinu koja nam pomaže da razumemo mnoge stvari. Poricanje ili odbijanje ove činjenice je u stvari zatvaranje vrata poznanju i razumevanju. Zapisano je, da ako bi osoba sledila svoju veru, iako ta vera nije perfektna ili je veoma mala, ta vera će biti prepoznata od strane Boga. Vera Boga zadovoljava i On veru nagrađuje. (Jevrejima 11:6)

Kada je želja spojena sa verom, takva kombinacija će početi proces spasenja i uvešće nas u potpunu i toplu vezu i zajedništvo sa Bogom.

Od nastanka sveta, Bog je pokazao primer kako ostvariti vezu sa Njim. Ako osoba želi znati Boga i koračati s Njime, onda ona mora prihvatiti uslove koje je Bog odredio. Očekivanje da će Bog uskladiti Svoje planove sa našim - je totalno nerazumno. Mi moramo primiti plan Božji i slediti njegov put, i onda ćemo ući u predivan život blagoslova. Na osnovu reči u Bibliji, mi znamo da je Bog Stvoritelj svega. Bog je stvorio celu ljudsku rasu sa ciljem zajedništva i proslavljanja Njega. Da bi pokazali pravu ljubav i slavljenje bilo je neophodno dati čovečanstvu slobodnu volju. Taj prerogativ koji čovek ima, da veruje, sluša ili da proslavlja, mora biti na osnovu sopstvene

želje. Prvi čovek i žena nisu bili programirani da slave Boga. Oni su mogli raditi nešto sasvim drugo. Oni su se smeli odlučiti da li žele poslušati Boga ili ne. Njihovom slobodnom voljom oni su se odlučili i napravili su pogrešan izbor i na taj način su otpali od zajedništva sa Bogom.

Bog nije uništio čoveka zbog njegovog greha, već se odmah odlučio da započne plan čovekovog iskupljenja i obnavljanja veze I zajedništva sa Njim. Bog je znao da će biti potrebno obezbediti način, pomoću kojeg bi čovek mogao biti obnovljen. Sveto Pismo nas uči da je pre stvaranja sveta Bog video da će biti potreban plan za čovekovo spasenje. On je stvorio plan da spasi ljude od njihove neposlušnosti. (Otkrivenje 13:8)

U prvoj Mojsijevoj trećoj glavi, čitamo o Adamovom i Evinom grehu i sudu Božjem zbog njihovog greha. Međutim, odmah nakon tog suda, Božja milost je bila manifestovana tako što je bio obezbeđen "pokrivač" za njih. Ovaj "pokrivač milosti" je bilo delo prolivanja krvi životinje a koža od te životinje je bila iskorišćena kao pokrivač za Adama i Evu. Ovaj proces Božje milosti se zove "iskupljenje". Smisao ove reči u stvari znači pokrivač. Ovaj primer žrtvenog pokrivača je bila slika za budućnost. U četvrtoj glavi u prvoj Mojsijevoj, mi otkrivamo da Kain nije sledio plan i primer Božji koji je On odredio i zato mu Bog nije bio naklonjen.

Kroz celi Stari Zavet je bila aktuelna krvava životinjska žrtva, kao zamena za pokrivač čoveku. Ali kada dođemo u Novi Zavet, odmah otkrivamo da je Isus, o kome je Jovan Krstitelj govorio, bio "Jagnje Božje koje je uzelo grehe sveta." Isus Hrist je sebe ponudio kao otkupljujuću žrtvu, koja je obezbedila pokrivač za sve ljude koji bi verovali! (Jovan 1:29)

Divno je kada možemo da shvatimo, da je delo Isusa Hrista bilo planirano, obezbeđeno i dato celom svetu. To je jedini Božji plan za nas! (Jovan 3:16) Bog je obezbedio plan, mi ga moramo primeniti u našim životima i živeti prema njemu! Svi mi možemo samo zahvaliti za delo koje je on učinio na krstu!

VERA I POKAJANJE

Na prethodnim stranicama upoznali smo se sa verom koja je prvi korak ka Bogu. (Efescima 2:8)

Tvoja vera je, u stvari ta, koja ti dozvoljava da se uporediš sa Bogom. Bog je svet. Mi nismo! Tako da kada napravimo ovo upoređenje, moramo prepoznati da mi ne možemo sami sebe spasiti, niti smo dovoljno dobri da bi smo stajali pred Svetim Bogom.

Šta trebamo činiti?

Pre nego što je Isus otpočeo svoju službu na ovoj zemlji, Jovan Krstitelj je propovedao o pokajanju. (Mark 1:4)

Kad je Isus počeo svoje delo, On je takođe počeo da propoveda istu poruku. Isus je spojio veru i pokajanje (Mark 1:15) zajedno, da bi nam pokazao taj prvi korak koji bi nas vodio u ispravnu vezu sa Bogom.

Pokajanje! Šta to znači? Kako ga mi možemo primeniti u našim životima?

Reč pokajanje ima tri osnovna značenja. **Prvo**, to je promena misli. Kada se uporedimo sa svetim Bogom, tada stvarno shvatimo koliko smo nečisti. U našim mislima mi znamo da ne možemo doći u prisustvo Njegove svetosti. Moramo se najpre nekako promeniti.

(Luka 15:11-19). **Drugo**, to je promena smeru, pravca života, ili stila života. To je kada se okrenemo od naših starih puteva, našeg grešnog života, neposlušnosti, zlih puteva i nemoralnosti (Isaija 55:7, Efescima 4:22). I, **treće** značenje te reči jeste da mi shvatimo da nas je od Boga rastavio greh (Isaija 59:1-2). A sad žalimo što smo radili zlo u svojim životima (2.Korinćanima 7:9-10). Kada to shvatimo, onda tražimo od Boga oprost i On nam oprašta!

Za ova značenja postoji Biblijski primer koji možemo videti u Petrovom životu, koji se pre dana Pedesetnice, (Dela 2), tri puta odrekao Gospoda. Kada je Petar shvatio šta je uradio, otišao je na mesto gde je mogao biti sam i "gorko je plakao" (Matej 26:75).

Božji plan za nas jeste da verujemo i onda da se pokajemo od svojih greha. Kao što je otac tužan zbog neposlušnosti svog sina, tako je i Bog tužan zbog nevere i grešnih dela ljudi.

Pokajanje nam je dato kao predivna šansa i privilegija. To je Božji način otklanjanja svih prepreka koje su između nas i Njega. Kroz pokajanje i oprostjenje, stvorena je duhovna veza među nama. Mi se kajemo a Bog nam oprašta. Ovo je ta milost Božja koja je ustvari rezultat naše vere i poslušnosti.

Takođe postoji i druga strana pokajanja koju bi trebalo prikazati. Kada vidimo ružnoću našeg starog života, onda treba da umremo tom starom životu kroz pokajanje. Mi tada okrećemo leđa željama tela i usmeravamo svoja srca prema novom životu i Hristu Isusu. Napisano je: "Da odstupi od nepravde svaki koji spominje ime Gospodnje." (2.Timotiju 2:19)

Pravo pokajanje donosi smrt starom, grešnom životu. Mi više ne želimo taj stari grešni život u našim novim životima!

ISUS - VELIKI UČITELJ

Isus Hrist je bio Veliki Učitelj. Njegove su reči stotine godina pomagale ljudima i doprinele su odličnom shvatanju života.

U Mateju 13, Isus nam je pričao alegorije (priče) o obrađivanju zemlje. Danas su ovi principi takođe upotrebljivi. Dok čitaš ovu glavu u Bibliji, otkrićeš sedam alegorija koje su od velikog značaja.

Jedna od njih govori o sejaču koji je sejao seme u svoje polje. Isus kaže da je neko semenje

palo na kamen ili u veoma tvrdu zemlju. Neko je palo u trnje. Ali Isus nam jasno govori i da je neko palo i u dobru zemlju.

To dobro seme je Reč Božja. Ali čak i dobro seme treba dobro obrađenu zemlju da bi moglo rasti. Svaki zemljoradnik zna da je veoma potrebno pripremiti zemlju pre nego što se seje seme. Korov se mora počupati i baciti. Kamenje i korenje od drveća moraju se izvaditi i zemlja mora biti čista i spremna. Postoji jako puno stvari koje moramo uraditi pre nego što je zemlja spremna za setvu. Svakako, mi moramo pripremiti naša srca, da seme Reči Božje može da raste i da donese plod kakav Bog želi. Kad dozvolimo da Reč Božja raste u našim srcima, od toga imamo veliku korist i mnoge blagoslove.

Pokajanje je metod koji se koristi za čišćenje srca od svih zlih i grešnih stvari. Bog će nam oprostiti, ali mi se moramo pokajati i tražiti Njegov oprostaj. On nam je obećao oprostjenje i očišćenje od svake nečistoće. (Jovan 1:9)

Takođe postoji priča o čoveku koji je mnogo godina živeo grešnim životom. Kada je došao u kontakt sa Isusom, on je video Isusovu svetost i uvideo prljavštinu u svom životu. On se odmah kajao i počeo živeti ispravno. Ovu priču možete naći u Luki 19:1-10. Ovo je odličan primer kako popraviti prošlost i početi novi život.

Niko se ne može pokajati umesto vas. Ovo je nešto što vi lično morate uraditi. Niko vam ne može oprostiti greh osim samog Boga. Kada grešimo protiv Boga, mi moramo ići k Njemu i tražiti oprostaj. Oprostjenje je ustvari potpuno čišćenje od greha.

Ima još jedan "prvi korak" koji bi trebali uvažiti. Ovo je važan korak. Mi moramo tražiti oprostaj i od našeg prijatelja, brata ili sestre protiv kojih smo na bilo koji način sagrešili. Veoma je važno imati slobodnu savest, oslobođenu od krivice. Kada tražimo od Boga da nam oprost, to obnavlja naše "vertikalno" zajedništvo. Kada tražimo oprostaj od prijatelja ili člana porodice, ovo obnavlja naše "horizontalno" zajedništvo (Luka 15:21). Mnoge davno pokidane veze bi mogle biti obnovljene ako bi smo praktikovali ovakvo pokajanje. Sa ovakvim ponašanjem Bog je veoma zadovoljan!

Postoji jedna priča u Bibliji o dva brata koja nam ilustruje ovu istinu. To je priča o Isavu i njegovom bratu Jakovu. Kao stariji brat, Isav je trebao dobiti blagoslov i nasledstvo od svoga

oca. Ali i Jakov je želeo taj blagoslov! On i njegova majka su isplanirali da zajedno prevare Isava da on ne bi dobio to što mu je pripadalo (1.Mojsijeva 27). Kao rezultat svega toga, Isav je mrzeo svog brata i ova mržnja je trajala mnogo godina (1.Moj. 27:38). Ova mržnja je narasla do te mere da su se ova dva brata totalno razdvojila jedan od drugog. Sve je izgledalo kao da jedino rat i smrt mogu rešiti ovu situaciju. Kad je Jakov video da mu njegov brat prilazi sa velikom vojskom, on se odmah poklonio pred svojim bratom. On se ponizio i pokajao pred svojim bratom. Kao rezultat svega ovoga, Isav je video ispravan duh u Jakovu i njihova veza i zajedništvo su bili obnovljeni.

Ova je priča primer toga, šta se može desiti i u našim životima. Gresi koje smo počinili prema našim prijateljima ili bližnjima mogu biti otklonjeni i oprosteni. Ovo ima dvostruki efekat. Prvo, mi odmah osećamo olakšanje od naših pređašnjih učinjenih dela. A to donosi veliki mir u naša srca. A drugo, zid koji nas je delio je srušen i prijatelji ili bližnji takođe dobijaju mir koji dolazi kao rezultat upravo takvog pomirenja.

Slavljenje, rezultat pokajanja

Ranije smo govorili da je Bog stvorio čoveka da bi Ga slavio. Da bismo mi stvarno slavili Boga onako kako On to želi, moramo stvarno očistiti svoje srce. Bog neće primiti nečisto obožavanje. Ako Mu ponudimo nečisto obožavanje to će oskrnaviti (uvrediti) njegovu svetost. Isus jasno govori o Božjem stavu o ovome u Jovanu 4.

Žena iz Samarije, kojoj ne znamo ime, je došla da uzme vodu iz bunara. Bilo je to oko podneva i bilo je jako toplo. Isus se umorio od svog putovanja i došavši do bunara Jakovljevog, seo je pored njega i tražio od žene malo vode. Ovim Isusovim zahtevom započet je poduži razgovor, u kojem je On do kraja razgovora otkrio da je Bog Duh (Jovan 4:24). Slavljenje Boga mora da sadrži dva elementa. Slavljenje mora u sebi imati Duha i Istinu! Iz ove jasne izjave, mi vidimo da u slavljenju moramo imati to što Bog zahteva, a to je Duh i Istina! To nije nešto mehaničko kao udaranje bubnja ili paljenje sveća, ili spoljašnji izraz, ili mantra. To je izviranje iz

našeg duha, koje se pruža ka Bogu u obožavanju i ljubavi. Isus je rekao da ovo slavljenje mora biti u istini. Ovo znači da naše slavljenje mora biti istinsko, čisto i bez greha ili greški.

Rezultat ove priče je bio takav, da je kroz ovu ženu došlo mnogo ljudi do spoznaje Isusa Hrista i bili su spašeni. (Dela 8:5-25)

Mi bi se trebali pokajati od svojih greha. Na ovaj način, ljudi će videti u nama transformaciju a to će ujedno biti i potvrda istine o oproštenim gresima. Ljudi oko nas neće samo čuti o tome, već će i videti rezultat promene koja nastaje usled pravog pokajanja. Ovo će dovesti ljude do odluke da i oni okrenu svoja srca ka Bogu i da i oni uživaju u Božjim blagoslovima.

Pokajanje je predivan plan koji nam je Bog poklonio. On od nas neće primiti slavu ako je naše obožavanje uprljano grehom i neposlušnošću, ali je zadovoljan kada k Njemu dođemo sa pokajničkim srcem i poniznim duhom.

POKAJANJE I STIL ŽIVOTA

U prošlom poglavlju smo govorili o pokajanju i slavljenju. U ovom poglavlju želimo pokazati na to da nas istinsko pokajanje dovodi u poniznost.

Primer ove istine nalazimo u Evanđelju po Luki 15. Isus je ispričao alegoriju koja govori o jednom mladom čoveku koji je napustio svog oca, i otišao u daleku zemlju sa svim što je nasledio. Potrošio je sav novac koji je imao, živeći pogrešnim načinom života. Kad je sav novac bio potrošen, a nije bilo hrane a ni prijatelja, došao je k sebi. On je pao s pozicije sina u najnižu moguću poziciju. Jedina mu je onda želja bila da se vrati svom ocu i da ga zamoli da mu dozvoli da se vrati natrag kući, i da ga primi kao jednog od svojih slugu. Kad je stigao do oca, plakao je u pokajanju pred ocem: "Nisam dostojan da se zovem tvojim sinom..." Ovaj je izraz pokazao poniznost i sramotu ovog mladog čoveka. Rezultat svega ovog je bio, da ga je otac primio, ne kao slugu, već kao svog sina!

Ponizno pokajanje uvek donosi dobre rezultate. Ovaj mladi čovek je bio voljan da živi ponizan život samo da bi zadobio očevo prihvatanje i dobru volju. Poniznost je takođe nešto što

je ugodno Bogu. Napisano je u Jakovljevoj poslanici 4:6 da se Bog protivi ponosnima, ali pokornima daje milost. Iskreno kajanje donosi stav i duha poniznosti koji će postati naš stil života. Najponosniji kralj će biti odbačen od Boga i ljudi. Najponizniji muž ili žena će primiti toplu dobrodošlicu u naručje Božje.

Kad se mi poredimo sa svetošću Božjom, kleknućemo pred Njim u poniznosti. Posle pokajanja, Bog nas blagosilja sa oprostjenjem i naša su srca zahvalna i ponizna. Ovakav stav bi smo trebali imati do kraja našeg života.

ISUSOV KRST

Potrebno nam je govoriti o 'prvim koracima' hodanja sa Isusom ali takođe i o našem shvatanju njegovog krsta.

Pogledaćemo u ovaj veoma važan aspekt Isusovog života.

U 1. Korinćanima 15:1-8, Apostol Pavle govori o Evanđelju. On kaže da Evanđelje Isusa Hrista obuhvata Njegovu smrt, sahranjivanje i vaskrsnuće. Ovo je to što je Pavle propovedao po tadašnjem celom svetu.

Kada kajući grešnik pogleda na Isusov krst i razume tu predivnu cenu koju je Isus platio za greh, to u njemu proizvodi iskreno pokajanje (Jovan 19:1-42) . Ovakvo pokajanja Biblija zove "umiranje" našem starom životu. Isus nije umro za svoj greh. On je umro za naše grehe koje je uzeo na sebe i umro je umesto nas na našem mestu (2. Korinćanima 5:21). Naši gresi bi nam samo doneli sud Božji. Ali kada mi pogledamo na Golgotu i verujemo da je Isus umro za nas, onda smo ispunjeni poniznošću i pokajanjem. To znanje, da je On, bezgrešno Jagnje Božje, umro

za nas je tako predivna stvar! Kroz veru, mi prihvatamo Isusov svršeni čin na krstu, i onda Njegov otkupljujući čin pokriva naše grehe i bude nam oprošteno (Rimljanima 11:33-36).

U 1.Korinćanima 1:18 i Galaćanima 6:14, Pavle nam pomaže da razumemo krst Isusa Hrista. Trebali bi da se ugledamo na to i upravimo našeg duha i stavove na isti način.

SLEDEĆI KORAK: KRŠTENJE

U napredovanju sa Gospodom, napravićemo još jedan korak bliže ka Njemu. U Starom i Novom Zavetu mi nalazimo Bogom određeni uzor. Potrebno je kada se upoznamo sa tim uzorom da ga i sledimo.

Izraelski narod je bio u Egipatskom ropstvu mnogo godina (Exodus 1). Božji plan je bio da ih izvede iz tog ropstva. I tako im je Bog poslao izbavitelja koji bi ih vodio u Obećanu Zemlju. Taj izbavitelj je bio Mojsije. Bog je poslao Mojsija i rekao mu šta da radi. Određene noći, ljudi koji su verovali toj poruci, su trebali da nanesu krv jagnjeta na dovratke svojih kuća. Ovo je bilo zato naređeno, da kada bi Anđeo Smrti, ili sud Božji, došao na zemlju Egipatsku, svi koji su bili u tim kućama bili bi spašeni od gneva Božjeg (2.Mojsijeva 12). Ispunilo se upravo onako, kako je Reč Božja rekla.

U prvom poglavlju je ukratko bio spomenut krvavi pokrivač. Ako se sećate, Bog je ubio životinju, uzeo kožu te životinje i pripremio pokrivač za Adama i Evu. U 2. Mojsijevoj 12, takođe nalazimo kako je životinja bila ubijena da bi se napravio pokrivač za narod Izraelski. Kada je došlo vreme za narod da izađe iz Egipta, svi Izraelci su morali izaći kroz vrata na kojima je bila krv. Tu vidimo da je u oba slučaja nevinna životinja stradala za okrivljene. Ova dva opisa nam pokazuju na Isusovu smrt, koji će umreti za celo čovečanstvo, i na taj način im obezbediti pokrivač.

Kada je Izrael izašao iz Egipta, došli su do Crvenog Mora. Čudom su Božjim prošli kroz to more kao po suvom (2. Mojsijeva 14:13-31). Mnogo godina kasnije, apostol Pavle piše o ovom

dogadaju i kaže da je Izrael bio kršten od Mojsija u moru (1.Korinćanima 10:1-2), a kada se voda zatvorila, to je stvorilo 'granicu' između Izraela i njihovog starog života u ropstvu. Ovo nas znanje dovodi do teme vodenog krštenja.

Isto kao što sahrana sledi posle smrti, vodeno krštenje sledi posle vere i pokajanja. Ovo je taj uzor ili primer kojem nas je Gospod Isus učio i koji nam je zapovedio da ga sledimo.

Jovan Krstitelj, glas Gospodnji, je došao u Izrael da propoveda pokajanje i krštenje (Matej 3:1-12). Mnoštvo ljudi je došlo da sluša Jovanove propovedi i mnogi su bili kršteni u reci Jordan. Malo kasnije, Isus je zapovedio Jovanu da i Njega krsti. Isus je rekao Jovanu da je potrebno ispuniti svaku pravednost (Matej 3:13-17). Kasnije je sam Isus propovedao Evanđelje i jasno naglasio da bi se ljudi trebali pokajati i krstiti.

U to vreme je bio običaj da se učenik krsti u ime svoga učitelja. Ovo je bio spoljašnji znak da je on njegov učenik i da bi ljudi mogli videti njegovo predanje učitelju (Jovan 3:23). Jovan nam je takođe pojasnio da Isus nije krstio, već je tu ulogu dao svojim učenicima (Jovan 4:1-2).

Posle Isusovog stradanja, sahrane i vaskrsenja, On sam je zapovedio svojim učenicima da budu poslušni Njegovoj reči i da propovedaju Evanđelje Kraljevstva Božjeg po celom svetu.

Luka piše da je Isus govorio svojim učenicima o Zakonu Mojsijevom, Psalmima i proročkim rečima Proroka i kako su oni zajedno pokazivali na Isusa Hrista (Luka 24:44). Isus je naglašavao da se pokajanje i iskupljenje propoveda svim nacijama.

U Evanđelju po Marku, na osnovu Isusovih reči, znamo da bi svako trebao verovati i biti kršten (Mark 16:15-16). Vera prethodi krštenju. Pokajanje prethodi krštenju. Nije potreban viši autoritet od same zapovesti Isusa Hrista. Poslušnost srca će uvek roditi Božjim otkupnim blagoslovima. Nema veće privilegije od toga da se nosi ime onog koji jeste naš Učitelj, onaj koji je živeo, koji je umro, i ponovo vaskrsnuo.... ISUS HRIST NAS GOSPOD!

Isusovi učenici, koji su postali propovednici u prvoj crkvi, su znali šta da rade i šta da propovedaju. Oni su napunili Jerusolim sa Isusovim učenjem i uzdigli su Njegovo ime u svim nacijama. Mnoštvo ljudi je došlo iz mnogih nacija u svetu da bi videli Jerusolimski hram i da bi prineli žrtvu, ali Bog se pripremao da uradi nešto potpuno novo za svet.

Luka nam kaže da je Sveti Duh ispunio srca učenika (Dela 2:1-2). Petar je ustao i propovedao poruku koju ga je Isus naučio propovedati. Pokajanje i krštenje je bila zapovest Isusova data crkvi (Dela 2:38-39).

Kroz celu knjigu Dela Apostolskih, čitamo da je rana crkva sledila isti primer. Od toga dana, pa sve do danas, vernici su čuli i poslušali poruku Isusa Hrista. Ta crkva, o kojoj je Isus govorio da će je izgraditi (Matej 16:18), je još uvek u procesu izgradnje! Isus Hrist jeste i Temelj i glavni Ugaoni Kamen!

P r v i K o r a c i

Primanje Svetog Duha

Pastor Stephen Yadon

Uvod

Sećam se priče koju mi je moj otac nekada pričao. Priča sledi ovako:

Jedan se gospodin doselio u Sjedinjene Države. Jednog je dana dobio poruku o hitnom slučaju koji se desio u njegovoj porodici u Nemačkoj, odakle je i sam došao. On je osećao potrebu da se vrati u Nemačku, ali nije imao dovoljno novca za taj put. Ali jedan je njegov dobar prijatelj pristigao u pomoć i pomogao mu da kupi kartu za brod koji je išao u Europu. Pošto nije znao čitati Engleski, tako da nije ni znao šta je sve ta karta obuhvatala, koje sve privilegije. Imajući veoma malo novca, odlučio je da kupi sir i keks, koji bi trebalo da budu dovoljni kao hrana dok ne preplovi Atlantski Okean. Posle nekoliko dana, jedan mu je čovek prišao i pitao ga zašto on nikad ne jede sa ostalima u glavnoj trpezariji na brodu.

”Oh” rekao je putnik, ”ja takvu predivnu hranu ne mogu sebi priuštiti.”

Njegov ga je novi prijatelj obavestio da su svi obroci obuhvaćeni u karti koju je kupio. On je živio ne znajući svoje privilegije. Sa ovom novom informacijom on je mogao jesti tri puta na dan, predivna jela u dobrom društvu, i mogao je da uživa do kraja svog putovanja.

Ja bih hteo da vam čestitam na prvim koracima na vašem putu u nebeski grad. Moje je zadovoljstvo da vas informišem da ćete biti u društvu Svetog Duha i uživaćete u društvu miliona ljudi koji su ispunjeni Duhom!

IDENTIFIKACIJA SVETOG DUHA

Bog je Duh. Kada On odluči da ispuni osobu sa samim sobom, On je onda poznat kao Sveti Duh. Ovo je demonstrirano u Starom Zavetu kada je Bog napunio ljude posebnom silom da bi radili natprirodne stvari. Čovjek kao Samson, je mogao raditi spektakularne stvari kroz fizičku silu koja je bila u njemu preko Duha Božjeg. Duh je dao 'veštinu' prorokovanja Isaiji i Jeremiji. To je ustvari i način na koji nam je celo Sveto Pismo dato; sveti su ljudi govorili ono što im je Duh Sveti dao da govore.

Ali u Novom Zavetu Bog daje svoga duha na intimniji način, ne kao snagu i izražavanje samo za jedan kratak momenat, već On stanuje i živi u srcima svog naroda. Ne samo da nas osposobljava da **RADIMO** nešto čudesno ili specijalno, nego nam omogućava da **BUDEMO** nešto specijalno, da budemo njegovi sinovi i ćerke.

Ovo je bila svrha Isusove službe. Njegova smrt, sahrana i vaskrsnuće su nam omogućili da postanemo čisti i da budemo ispunjeni tim istim Duhom koji ga je i vaskrnuo. Jovan je predskazao o Isusu 'ON ĆE vas krstiti Duhom Svetim'. Isus, dok je hodao ovom zemljom je bio BOG SA NAMA a kada se uzneo u nebo postao je BOG U NAMA kroz Svetog Duha. Za nas je on postao Duh koji poklanja život (1. Korinćanima 15:45).

Pojmovi kao Duh Gospodnji, Sveti Duh ili Duh Isusov su istog značenja.

Pavle u Efescima 4:4 kaže da postoji samo Jedan Duh. Ovo je veoma važno da shvatimo da bi smo se u potpunosti mogli predati Onom koji je započeo dobar rad milosti, u našim životima. To je upravo On koji će nas krstiti Svetim Duhom.

TVOJA POTREBA: BOŽJI DUH

Vi ste duhovna bića. Taj vaš nevidljivi deo je od vitalnog značaja za formiranje vaše ličnosti i faktor vašeg ponašanja. Vi ste takođe telesna (fizička) stvorenja. Pavle u Rimljanima u sedmoj glavi opisuje da postoji neprestana borba između vašeg duha i vašeg tela. Oni uvek kontradiktiraju i frustriraju jedan drugog.

Isus je rekao: "Duh je spreman ali telo je slabo."

Kao što i sami već znate, mnogo često vaše dobre namere završe kao prazna i prekršena

obećanja. Ovo je takođe bila dilema Izraela i svih tih ljudi koji su živeli pre Isusovog dolaska . Oni su svi trebali to isto što i mi trebamo, a to je **POMOĆ!**

STAROZAVETNA PROROČANSTVA

Jeremija nam otkriva kako će Bog rešiti ovu dilemu. Bog je planirao novi zavet sa Svojim narodom. U tridesetprvoj glavi, stihovi 31-34 Jeremija prorokuje:

“Evo, idu dani, govori Gospod, kad ću učiniti s domom Judijinim nov zavet, ne kao onaj stari zavet koji učinih s ocima njegovim, kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske, jer onaj zavet moj oni pokvariše, a ja im bijah muž, govori Gospod; Nego ovo je zavet što ću učiniti s domom Izraeljevijem poslije ovih dana, govori Gospod: metnuću zavet svoj u njih, i na srcu njihovom napisaću ga, i biću im Bog i oni će mi biti narod. I neće više učiti prijatelj prijatelja ni brat brata govoreći: poznajte Gospoda; jer će me znati svi od maloga do velikoga, govori Gospod; jer ću im oprostiti bezakonja njihova, i grijeha njihovijeh neću više pominjati.” (Jeremija 30:31-34)

Jezekilj prorok govori Izraelu:

“I daću vam novo srce, I nov ću Duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tijela vašega, i daću vam srce mesno. I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.” (Jezekilj 36:26-27).

Joil je predskazao da će ova obećanja biti za ljude svih rasa, klasa i pola (Joil 2:28-32)

Boga najviše ožalošćavaju nepromišljene reči, koje izlaze iz naših usta. “Jezik je vatra, svet pun neprade. Niko ga ne može umiriti.” kaže nam Jakov 3:1-12.

Deluje razborito kada kažemo da će Bog konačno pokoriti taj neukrotivi ud našeg tela, a to će biti znak da je On Gospodar. Isaija nam govori da će Bog govoriti ljudima i kroz ljude sa besedom i tuđim jezikom, što nagoveštava da Bog ima kontrolu i da će dati odmor svakom umornom koji teži za pravednošću (Isaija 28:11-12).

Slušajte šta je prorok Sofonija imao da kaže o ovoj milosti koja kontroliše i jezik. “Jer ću tad promijeniti narodima usne, te će biti čiste, da bi svi prizivali ime Gospodnje i služili mu složnijem ramenima” (Sofonija 3:9).

Duh će dati silu Svojem narodu da ga proslavljaju u jedinstvu i slozi. Ovo će biti jedna od velikih potvrda novog dana.

Hajde da sad istražimo ovu realnost, kako je zapisana u Novom Zavetu.

OPIS DUHA SVETOG

Duh Sveti se u mnogo slučajeva opisuje metaforički. Jovan ga opisuje kao oganj koji spaljuje, i to svaki greh u vernikovom životu (Matej 3:11-12).

U svom učenju, Isus je govorio o Svetom Duhu kao o izvoru koji izvire, kao reke žive vode koje teku kroz vernike i donose radost i život gde god teku (Jovan 4:14; 7:37-39).

On je govorio da, kao što vetar duva na zemlji, a kojeg upravlja Bog, isto tako će se i Duh suvereno kretati u srcu svakog koji se kaje (Jovan 3:8, Dela 3:19).

U Jovanu glavama 14-16, Isus je govorio o Duhu Svetom da je On Tešitelj ili Pomoćnik. Svoje je učenike, koji su bili žalosni što njihov učitelj odlazi, ohrabrio da ih neće ostaviti sirotne. On je ustvari rekao da je bolje za njih da On ode da bi oni mogli okusiti pomoć i utešno vođstvo Svetog Duha.

Dok je govorio o Duhu Svetom on je koristio termin "MOĆ". Grčka reč "dunamis" se odnosi na čudotvornu silu i mogućnost, da radiš nešto i da budeš nešto. Koren ove reči potiče iz iste reči koju mi danas koristimo za razornu moć koju zovemo "dinamit".

Isto kao i dinamit, Sveti Duh će raditi moćne stvari u srcima onih koji su Njime ispunjeni (2.Korinćanima 10:4; Kološanima 1:29).

Isus je o Duhu Svetom govorio i kao o "obećanju očevom" ili da je to lično Božje obećanje (Luka 24:49, Dela 1:4). On je svoje učenike toliko pripremio da prime ovaj dragoceni dar, da je jedna od prvih stvari koje je uradio kada se pojavio među njima u svom besmrtnom telu bila, da je dahnuo na njih, i rekao im "primite Svetog Duha".

Naglašavao im je da ne napuštaju Jerusalim, već da čekaju dok ne budu sigurni da imaju Svetog Duha (Luka 24:29).

Šta su oni trebali očekivati?

IZLIĆE SVETOG DUHA

Najmanje sedam dana su se učenici sakupljali na molitvu u iščekivanju. Dela Apostolska nam govore o tome:

“I kad se navršši pedeset dana bijahu zajedno svi apostoli jednodušno. I ujedanput postade huka s neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni svu kuću gde sjedahu; I pokazaše im se razdjeljeni jezici kao ognjeni; I sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu.” (Dela 2:1-4)

Tek su sada primili ono o čemu im je Isus govorio. Od tog trenu, knjiga Dela Apostolskih postaje jedan veoma uzbudljiv dokument o Božjoj moći koja je čudotvorno delovala kroz Njegovu crkvu. Tu su se desila obraćenja, isceljenja i čuda. Svi koji su bili ispunjeni Duhom su okusili veliku međusobnu ljubav i jedinstvo. Dobili su veliku hrabrost da svuda propovedaju Isusa.

Jedna od osoba koja je bila ispunjena Duhom Svetim je bio Filip. On je otišao u Samariju i tamo propovedao Isusa i činio velika čuda. Mnogi su se Samarjani obratili i bili su kršteni, ali nisu odmah primili taj isti dar koji su učenici primili na dan Pedesetnice. Petar i Jovan su iz Jerusalima doputovali u Samariju, stavili su ruke na ove nove vernike i molili su za njih.

I tu se nešto desilo što je sve ubedilo da su i oni primili Svetog Duha. Biblija nam ne kaže šta je to ustvari bilo ali mi možemo biti sigurni da je to bio isti znak koji su učenici primili u Delima 2.

Hajde da vidimo taj konstantni obrazac.

Dela 10 nam govore o još jednom izliću Duha Svetog. Ovoga se puta to desilo jednom Italijanskom vojniku i njegovoj porodici. Petar je otišao u kuću ovog čoveka i propovedao im je Isusa. I dok je još govorio, Božji “vetar” je počeo da duva na njih i bili su ispunjeni Svetim Duhom. Sa Petrom je došlo i nekoliko Jevreja koji su bili skeptični povodom svega što se u toj kući zbivalo, ali su se posle uverili da su Italijanski vojnik i njegova porodica ispunjeni Svetim Duhom, jer su ih čuli govoriti novim jezicima, baš kao i u Delima 2.

U Delima 19, Pavle se sreo sa nekim učenicima u Efesu. On je uvideo da nešto nedostaje u njihovom iskustvu s Bogom. I zato ih je pitao, “Jeste li primili Duha Svetog kad ste poverovali?”

Oni do tada nisu ništa čuli o Duhu Svetom. Bili su kršteni od strane Jovana Krstitelja, koji ih je učio da veruju u Mesiju koji će doći. Pavle ih je uverio da je Isus taj dugo očekivani Obećani o kojem im je Jovan govorio. Kad su primili ovu poruku, oni su “obnovili” svoju veru dajući se krstiti u ime Gospoda Isusa Hrista. Pavle je posle stavio svoje ruke na njih, i takođe su primili Svetog Duha, govorili novim

jezicima i prorokovali.

U svakom od ovih slučajeva, kad je neko bio ispunjen Svetim Duhom, desilo se nešto što se manifestovalo na toj osobi, a to je bilo govorenje jezicima i prorokovanje. Bog je uzeo kontrolu nad njihovim jezicima koji su do tad bili neukrotljivi, a sada su bili u mogućnosti da hvale Boga.

Sveti Duh je moć za svakog vernika da postane svedok . (Dela 1:8)

Mi treba da budemo Njegovo sveštenstvo koji ćemo objaviti Njegovu slavu. (1. Petar 2:5,9)

VAŠ SLEDEĆI KORAK

Svaki korak vere je odgovor na "slušanje" obećanja Božjih, duhovnim ušima. Bog daje Duha Svetog a naše je da Ga primimo. Vi ne možete *sami sebe ispuniti* Duhom Svetim, ali vi možete *biti ispunjeni* Duhom Svetim koji će promeniti vaš život.

Dobro se pripremite da budete hram gde može Božja prisutnost stanovati.

Ovo su neke stvari na koje bi trebali obratiti pažnju:

1. Dozvolite vašoj veri da se sa pouzdanjem osloni na to, šta je Bog već uradio za vas. On vas je pripremio za ovaj trenutak tako, što vas je oprao krvlju Isusa Hrista.
2. U svemu što činite, budite poslušni Gospodu. Ako niste kršteni u ime Gospodnje, treba da to učinite. Koliko god vam je moguće, trebali bi odlaziti na službe gde se vernici sakupljaju. A pored svega toga postanite čitalac i student Biblije. (Dela 5:32)
3. Provedite što je moguće više vremena u molitvi, moleći i tražeći od Gospoda Duha Svetog. (Luka 11:9-13)
4. Predajte se u potpunosti Bogu, dižući svoj glas u hvali ka Njemu za Njegovu dobrotu. Sveti Duh je bio izliven kada se stvorila atmosfera hvaljenja i slavljenja. (Luka 24:52-53)

5. U slučaju da morate čekati na Svetog Duha, nemojte biti obeshrabreni. Dozvolite da vaša vera raste dok čekate na Gospoda.
6. U nekim slučajevima bi pomoglo da neko ko je ispunjen Svetim Duhom stavi svoje ruke na vas i moli za vas da primite Svetog Duha.

Ali iznad svega, nemojte odbijati ovakvu predivnu priliku da postanete hram Duha Svetoga. Ovo je veoma važan korak koji će vas pripremiti za rad u koji vas je Bog pozvao.

BUDITE ISPUNJENI DUHOM!